

På parkeringen.

Min gamla pärla en Volvo S80 börjar bli lite till åren precis som jag och härom dagen slog hennes mätare över till trettioåttatusen mil. Hon har varit vår i snart 20 år. I dag har hon tagit mig till City Stormarknad för min rutinmässiga veckohandling. City har ju en ganska stor parkering men just i dag är den nästan full. Jag hade kollat om det fanns några platser närmast ingången, men det fanns inga så jag tänkte att får väl ställa mig längst nere vid ån, där brukar det alltid finnas lediga platser, men de är långt att gå för mig med mina dåliga ben.

Men när jag skulle ge mig iväg är det en bil i raden närmast ingången som åker därifrån och snabbt kör jag in i den tomma rutan. Dock kommer jag in lite snett, så jag tänker att jag får väl backa ut och köra in igen. Precis när jag lagt in etta och skall köra in igen kommer en splitter ny svart och mycket blank BMW i hög hastighet och med bara några millimeter till godo tränger den sig före och in i rutan. Ur kliver ett ungt par, en kille på högst tjugo med tjockt hår blänkande av pomada och en mycket söt några år yngre tjej klädd i en väst av något som ser ut som minkpäls, sommarvärmen till trots.

Jag vevar ner rutan och säger, förmodligen något irriterat:

- Såg du inte att jag höll på att köra in på just den där platsen?
- Jag kan väl inte veta vad du håller på med, platsen var ju ledig eftersom jag kom in i den och du får väl vara lite snabbare. Det gäller att vara först framme.
- Du borde ha lite respekt för en äldre man sa jag. Jag har mycket större behov än du av en plats nära ingången.
- Gamla pensionärer har all tid i världen, så du hinner säkert gå nerifrån ån. Dessutom har vi bråttom och hinner inte stå här och tjafsas med dig.
- Stick och dö gubbjävel, fyller den söta flickan på med innan de båda lämnar mig hand i hand.

Jag hade inte mycket annat än göra än att åka ner till ån, där det finns gott om plats. Med en del besvär tricksar jag ut min rullator ur bakluckan och med hjälp av den hastar jag in i affären.

Jag har en lång lista på vad jag skall handla, men jag struntar i den och går och köper ett kilo satsumas. Jag försöker se till att jag får lite olika storlekar och sedan går jag ut igen.

Rullatorn och jag tar oss fram till den svarta BMW:n och jag tittar mig noga omkring för att se om någon observerar vad jag håller på med men inte en människa syns till.

Efter att jag utträttat det jag planerat, som för övrigt inte tog mer än några sekunder, går jag och sätter mig för att vänta på en soffa ett trettiotal meter därifrån.

Jag behöver inte vänta så länge innan det unga paret kommer ut med en liten påse som de slänger in i kofferten innan de sätter sig i bilen för att ge sig av.

Nu blir det spännande tänker jag hur skall detta gå?

BMW:n backar halvvägs ut ur rutan, men så stannar den och jag kan höra att de försöker starta om bilen gång på gång. Något hostande då och då blir det men motorn startar inte. Det är ju mycket trafik här runt ingången så snart står det flera bilar och väntar och minsann är det inte en som lägger sig på signalhornet där också. Jag ler och tänker, bra nu kan jag vara nöjd. Sedan går jag in i affären igen och den här gången plockar jag fram min lista och börjar handla.

När jag en dryg halvtimme senare lämnar affären, är jag lite spänd på hur det kan ha gått för de unga tu. De har ny skjutit in bilen i parkeringsrutan igen och med motorhuvens uppfälld står inte mindre än tre hårt pomaderade ynglingar och knuffas för att kunna kika in under motorhuvens. De verkar inte vara några större experter för det enda de gör är att rycka lite i kablar och kivas sins emellan.

Med mina varor och min rullator lallar jag ner till min gamla Volvo vid ån. När jag lastat allt och är på väg ut från parkeringen möts jag av en bärgare från Assistanskåren. Synd tänker jag

de där killarna är duktiga så de kommer säkert att se att någon proppat igen avgasrören med satsumas.